Karikatür

BAYRAM HAZIRLIKLARI BAŞLADI...

Erkek — Ne diye oraya çıktın da ampuller takıyorsun?
Kadın — Bayram gününde herkesin gözü nurlansın diye!..

— Eskiden ne iyi imiş, nişanlanacak adam yüz görümlüğü hediye edermiş!

— Halbuki şimdi yüz görümlüğünün yerini bir sinema locası tutuyor.

Bodrumda H. B. :

"1. Adabı muaşeret neye derler?

II. Hayvanım, insan olmak istiyorum...,,

CEVAP :

1. İnsanların karşısına insan gibi çıkmaya derler...

II. Terbiyenizi takınırsınız: İnsan olmasanız bile canlı bir nakil vasıtası olarak insanlar arasında ömür geçirirsiniz!

★

Zonguldakta R. G. :

"On beş yaşındanberi saç çıkartmak için uğraşmaktayım... Kelet isimli mahlûku arıyorum. Bu mahlûk nasıldır, nerelerde bulunur, ve saçlar için faydalı mıdır?,,

CEVAP :

Keletin faydası olaydı saçsızlardan evvel kendine hayrı dokunurdu, isminin başına kelle kondurmazdı... Bunun için keleti de, saç çıkarmayı da bir tarafa bırakıp rahatınıza bakın: Zira onları bulduğunuz gün sizin başınız da bizim başımıza benziyecektir!

★

Geliboluda F. İ. :

"1. Neden istediğiniz gibi cevap veriyorsunuz da istediğimiz gibi cevap vermiyorsunuz?

2. Evleneceğim kız pek zayıf... Acaba evlendikten sonra şişmanlar mı dersiniz?,,

CEVAP :

1. İstediğimiz gibi cevap vermemizden memnun olmuyorsanız istediğiniz cevapları yazar gönderirsiniz... Yeter ki cevaplarımız, sizin kadar, bizi de, başkalarını da memnun eylesin!

2. Kocasızlıktan zayıflamışsa, hiç korkmayın, evlenir evlenmez aslan kesilir; pençesi yakanızdadır... Zayıflığı başka sebeplerden ileri geliyorsa toplanması imkânı şüpheye girer.

★

Bandırmada K. K. :

"Altmışlık erkekler neden yirmi yaşındaki kızlardan hoşlanıyorlar?,,

CEVAP :

Altmışlık cinsinden misiniz, yirmilik nevinden mi?.. Hangisinden olursanız olun, bunun sebebini pek âlâ tahmin edebilirsiniz. Eğer, altmışlık da, yirmilik de değilseniz, ne üstünüze vazife... Bu hoşlanmanın sırrını kendileri arayıp bulsunlar!..

★

Gaziantepte E. P. :

"1. Sevdiğim kızla evlenmeme ailem müsaade etmiyor.. Müsaade almak için ne yapmaklığım lâzım?

2. Kış münasebetile Tombul Teyzeye bir kürk hediye etmek istiyorum... Fil derisinden mi olsun, zurafe derisinden mi?,,

CEVAP :

1. Ailenizin müsaade edeceği bir kız bulmanız lâzım.

2. İkisini birden gönderin: Değiştire değiştire giyer!

★

Eskişehirde H. L. :

"Ablam on beş senedir evli... Üç çocuğu var. Fakat, iki senedenberi, her gün evlerinde bir kavga çıkıyor... Bunun neticesi ne olacak?,,

CEVAP :

Hayırlı olacağını zannediyoruz... Zira, ablanızla eniştenız, analık babalık faslını bitirmişler, tam manasile karılık kocalık faslına başlamışlar!

★

Fındıklıda C. S. :

"Ötedenberi sakal bırakırdım, bu yüzden bana dostlarım sakallı Cevat derlerdi; şimdi sakalımı kestirdim, yine Sakallı Cevat diyorlar.. Sakalsız Cevat olmak için ne yapayım?,,

CEVAP :

Köse diye soyadı alırsınız, köse ile sakallı aynı yerde tutunamıyacakları için biri ötekini açıkta bırakır, muhtemeldir ki siz de o baş ağrısından kurtulursunuz!.

Akılhocası

ANKARAYA MEKTUP

İSTANBUL SONBAHARININ CEFA VE SAFALARINA DAİR:

Şu sonbahar bereketli mevsimdir alimallah... Meyvesi bol, sebzesi bol, balığı bol, hulâsa her şeyi boldur.

Allahın "insan,, diye yarattığı mahlûklar içinde öyleleri vardır ki ne hususiyetleri vardır, ne şahsiyetleri... Sonbaharın da öyle meyve ve sebzeleri mevcuttur ki bunlara benzer. Meselâ yemişlerden üver, ünnap bu nevidendir. Bu mübarekler şalgam gibi sırf çeşit olmak üzere yaratılmış olsalar gerek...

Sebzelere gelince, yine başta şalgam olmak üzere taze böğrülce, asma kapağı bunlardan addolunur. Fakat ne ise ne, yine bir nevi bolluğu yaparlar.

Sebze ve meyvalar arasındaki bu lüzumsuz çeşitlere rağmen balığın nevileri ise hep faydalıdır. Meselâ şu günlerde:

— Fukara kuzuları!..

Diye barbar bağırıp çifti otuz kuruşa satılan palamutlar çok midelerin daimî ziyaretçileridir; Tava, pilâki, ıskara, haşlama şeklinde atıştırılıp gidiyor.

Satıcılar yalan söylemiyorlar; filhakika palamut fukara kuzusudur. Zavallı fukara kuzuyu koyunu nasıl alsın ki mübarekler ateş pahasına çıktılar.

Eskiden gazetelerin şehre gidip gelenlerden belli başlı zevat için bir "Gelenler, Gidenler,, bentleri vardı da, geçenlerde baktım gazetelerde "İstanbula gelen kasaplık hayvanlar,, başlığı altında da bentler çıkmağa başladı. Teşbihte hata olmaz; kasaplık hayvanlar o kadar pahalandı ve yükseldi ki şehre gelen "müteber zevat,, mertebesine irtika ettiler. Hey gidi dünya hey!..

Evvelce de yazmıştım ya; son bahar mevsimlerin en parlağı ve tabiatin en zengin ve renkin zamanıdır. Hele bu mevsimde İstanbulun güzelliğine doyum olmaz.

Fakat gel gelelim, gidip gelirken tabiat güzelliğini her gün görelim ve istifade edelim diye uzak yerlerde oturanların bu arzuyu tatmin etmelerine imkân yok. Tramvay, tren, vapur camları o kadar pis tutuluyor ki bundardan değil uzakları, bir iki metre ilerisini bile görmek kabil değil.

Bir zamanlar olduğu gibi seyyar şölen mevkiplerinden, yani radyolu vapurlardan vaz geçtik. "Bayraklı,, vapuru gibi sırf gezip eğlenmeğe yarayan tahsisleri de beklemiyoruz, Fakat, Allah rızası için şu cam hususuna biraz dikkat edilmesini de beklemek hakkımız değil mi?

Bebekten kalkan tramvay içinde dünyanın en güzel sahilinden koca duvarlar arkasında, tünelde gider gibi, can sıkıcı bir şekilde ve bunalmış bir halde gidiyoruz. Buna tahammül ediyoruz. Çünkü bu duvarları yıktırmak için resmî ve hususî sahiplerile anlaşmak müşkül. Bunu bildiğimiz için de sabrediyoruz. Fakat ya camlar? Bunlar da mı temizlenemez?..

Şimdi vapur güvertelerinde oturmak bizim gibi orta yaşlıların pek harcı değil ama, yazın pek şikâyet ettiğimiz tenteleri de burada yermekten kendimi alamıyacağım. Çünkü bunlar o kadar aşağı indirilmişlerdir ki, meselâ bir Boğaz ve Ada dönüşü mehtabı seyre hazırlanışınız hüsranla neticelenir. Çünkü bunlar etrafı görmeğe mânidir.

Hulâsa vasaiti nakliyemiz o halde ki güzelim manzarayı bizden saklar.

İnsan İstanbulda ne için gezer tozar. Etrafı seyretmek için değil mi? Hayır, itilmek, kakılmak, ayaklara basılmak... Bunlar, çok, pek çok; fakat işte o kadar. Cefa çok, safa yok...

Ankaralı hemşerilerim hiç gam yemesinler, otursunlar oturdukları yerlerde... Ooooh!. Tertemiz yerlerde safada daim olsunlar.

Zaparta

AYLIK
ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN ZENGİN BİR ESERİ OLACAKTIR.

No. 513, CİLT: 20, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 25 EKİM 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

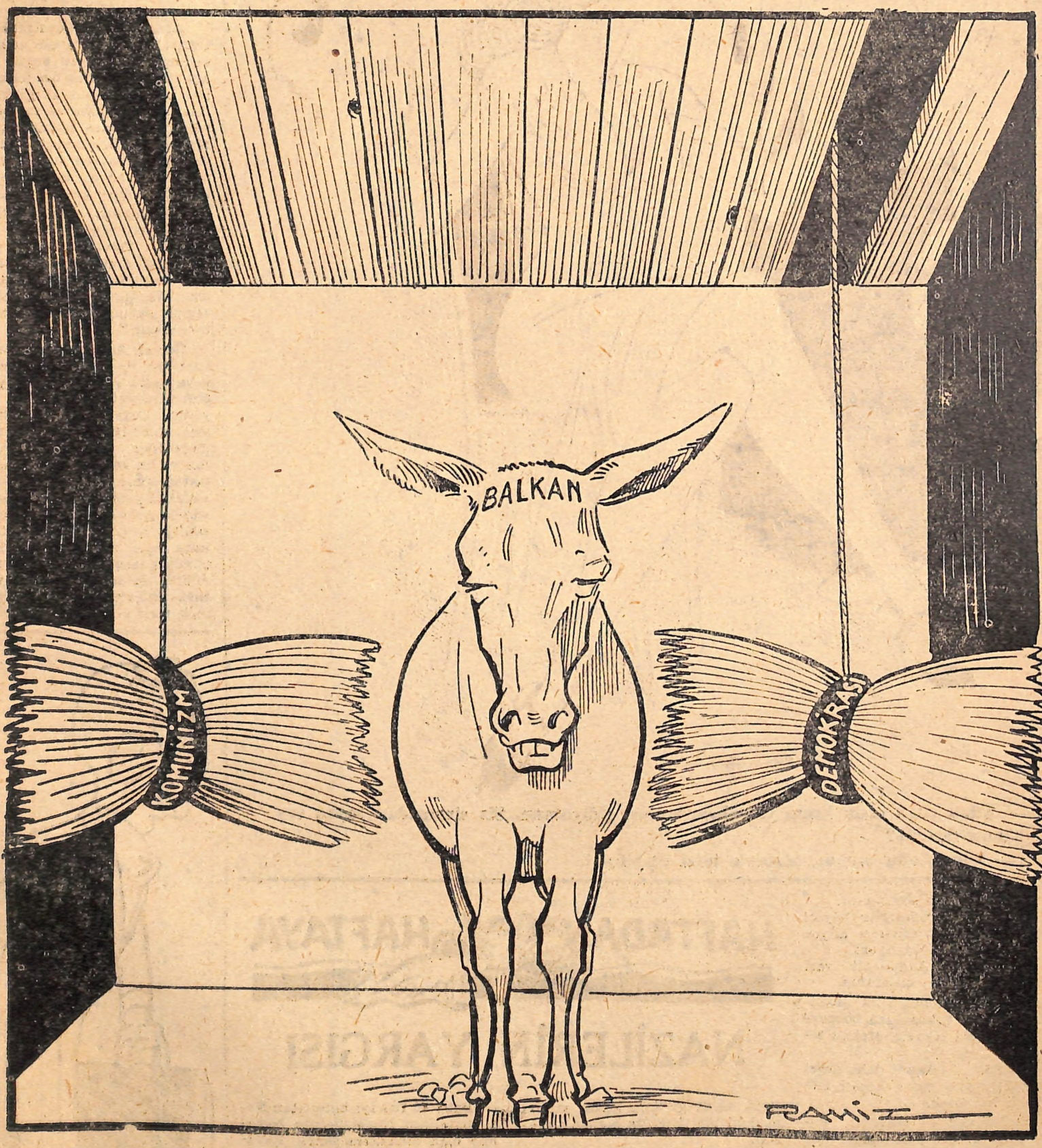

BALKANLARDA SEÇİM GÜÇLÜĞÜ: BÜRİDAN'IN EŞEĞİ!.

İzah : Eski filozoflardan (Büridan) aç eşeğine bir demet ot ile su vermiş... Hangisini yiyeceğini seçemiyen eşek, düşüne düşüne açlıktan ve susuzluktan ölmüş...

— Allah ıslah etsin kızım yine hazırlanmış gidiyorsun. Siz sinemadan başka şey bilmez misiniz?

— Bilmez olur muyuz, berberle terzi de biliriz!.

HAFTADAN HAFTAYA

NAZİLERİN YARGISI

Hikâyeyi peşin söyliyelim:

Bir uzman profesörler heyeti hastayı ameliyat odasına alıyor ve konsültasyona başlıyor:

Birincisi — Apandisiti var. Evvelâ körbarsağı çıkaralım.

İkincisi — Sonra fıtık ameliyatı yaparız. Arkasından böbreklerinden birini çıkarır, ötekini temizleriz.

Üçüncüsü — Fakat daha evvel karaciğeri açıp safra kesesi meselesini halletsek.

Dördüncüsü — Muvafık. Fakat daha evvel kafatasını açıp uru çıkaralım.

Beşincisi — Yalnız kangren olmağa başlamış ellerle ayakları ne yapacağız. Bence en doğrusu bunları kesmekle işe başlamaktır.

Altıncı — O halde bu işleri bitirdikten sonra bana haber verirsiniz. Gelir gırtlağı keser; yerine madenî bir teneffüs borusu takarım.

Bu esnada hasta yattığı yerde gözlerini açar, halsiz bir sesle:

— Gerçi ben doktor değilim, der, işinize karışmak çizmeden yukarı olur ama bana kalırsa siz şu gırtlağı kesmeğe başlarsanız hepsinden iyi olur.

Bana bu fırkayı hatırlatan Nazi şeflerinin Nurembergte başlamış olan muhakemesidir. İddianame hulasasını okurken benim oturduğum yerde soluğum kesildi: Madde bir, dünyayı muharebeye sokmak için gizli tertipler; madde iki, harp içinde düşman asker ve başıbozuğuna karşı yapılan zulümler; madde üç, muahedeleri ve en basit insanlık kaidelerini çiğnemek; madde 4, 5 vesaire...

Vaktile sağı solu düşünmeden öten ve şimdi yargıçlar karşısında ispinoz kuşları gibi düşünen Nazi şeflerinin kendilerine söz hakkı verildiği zaman söyliyecekleri en makul lâkırdı tıpkı bu hasta gibi:

— Siz bilirsiniz ama bize kalırsa bu dava için en kestirme usul bizi kurşuna dizmekle işe başlamak olacaktır.

Fakat onlar bu fikirde olsaydılar, Hitlerle Doktor Göbels gibi vaktinde davranarak kendi davalarını kendileri göreceklerdi. Ne sakala minnet, ne bıyığa!

Ajanslar ve radyoların anlattığına göre onlar şimdi adım adım sahile çekilen bir büyük balık ağı içinde alt alta üst üste çarpınıp çırpınan balıklar gibidir. Sefaletleri dünyaya ve tarihe ebedî bir ders olacak kadar büyüktür. Muhteşem vücudunu bir sürre devesi gibi baştan başa kaplayan nişanlarile hava mareşali Göringi bir göz önüne getirin. Radyoda ellerini göğsüne vurup nişanlarını şakırdatarak: "Sabun bulamazsak yıkanmıyacağız, fakat bu harbi mutlaka kazanacağız!,, diye bağırışı hâlâ kulaklarımdadır. Yaptığını temizlemek için bugün sabunu bakalım nereden bulacaksın?

Göring tayyaresile Londranın üzerinde dolaşıyor, bir kaç gün veya hafta sonra bu şehri yerinde göremiyeceğini övünerek söylüyordu. Doğrusu aranırsa bu azamet de bir dereceye kadar bir şey ifade eder. Fakat bunu yaptıktan ve bu kadar yukarılardan attıktan sonra bugün nişanlarından soyunmuş ceketinin altında pörsümüş göbeğile, uyku ilâcı bulamadığı için uykusuzluktan iç içe kara, sarı, mor çemberlerle çevrilmiş gözlerinin sefil korkusile müflis bir domuz kasabı vaziyetinde inleyip inleyip şikâyet etmek niçin?

Avukat Sami Namik

Ev arayan — Buranın havası nasıl?

Ev sahibi — Mahallemiz çukurcadır amma, maşallah evlerimizin havası Ayazpaşa, Taksim, Şişli apartımanlarından aşağı kalmaz!..

ESTAĞFURULLAH!

Kumaşçı dükkânına girdi. Bir elbiselik istediğini söyledi. Patron müşterinin kıyafetine, konuşmasına dikkat etmişti. Tezgâhtarlarından birine:

— Bana bak oğlum! dedi. Gel buraya... Aç şu tezgâhın altındaki bir numaralı gözü. Hah!. Oradan Hacı ağaya bir kupon çıkar!

Müşteri mahviyetle ellerini uğuşturup patrona gülümsedi:

— Estağfurullah! Hacı ağa kim, biz kim?.. Ben şöyle, üç beş bin liralık bir adamım!.

AĞZINDA ERİYOR

İki sefil çocuk, lokantalardan birinin penceresi önünde durmuş, içeride yemek yiyenleri seyrediyorlardı.

Pencereye yakın bir yerde şişman bir adam karnını doyuruyordu. Börek ısmarladı, geldi. Aç çocuklar kıpkırmızı, tombul ve iştah açıcı peynirli böreği görünce dörder kere yutkunmaktan kendilerini alamadılar. Adam böreği ikiye böldü. Parçalardan birini tekrar ikiye ayırdı. Çatalına saplayıp ağzına attı.

Çocuklar birer kere daha yutkundular. Sonra biri, öbürüne:

— Ne güzel börek değil mi?!. dedi. Adamın ağzında eriyor!.

ACABA?!.

Siyasetten konuşuyorlardı. Biri:

— Acaba Yahudileri niçin Filistine yerleştirmeğe çalışıyorlar? dedi. Almanyaya yerleştirseler ya!... Almanlar için bundan iyi ceza olamaz!.

Öbürü güldü:

— Zannederim Yahudiler istemiyor.

— Neden?

— Hitlerin ölüp ölmediği henüz tamamile belli olmadı da ondan!.

Kapıcı — Bir hol, üç oda, bir de mutbah... Üç bin lira da, efendime söyliyem hava parası bayım!.

— İyi ama, hani banyo?..

— Banyo mu?. Banyoyu da nidecen? Hava parası verince temizlenmedin mi efendi?.

Mahkemede suçlular sırasındaki yerinde Ribentropu da göz önüne getirmek hayli ibretli bir manzaradır. Yaşlı bir Holivud Jönprömiyesi gibi kesilmiş profili, muntazam saçları, dimdik vücudu ve dimdik bakışlarile bu üniformalı Hariciye Nazırı kâh küçük devlet diplomatlarını, kâh dünya gazetecilerini âdeta geçit töreninde gibi huzuruna diker, Pirene dağlarını, Akdenizi ve Arî ırkından olmayan insanları kendi yaratmış gibi nizamlar kurardı. Şimdi her halde harbi yapanın Polonyalılar, İngilizler, Fransızlar ve saireler olduğunu, bunda Almanlara ait bir küçük kusur varsa onun da müstebit Hitlere ait olacağını, kendisinin bu işte bir süt domuzu kadar masum bulunduğunu isbat için müdafaalar hazırlıyor olmalıdır. Bakalım yargıçlar da bunları meslekdaş Hariciye Nazırları ve gazeteciler kadar hürmet ve inan ile dinliyorlar mı?

Maamafih ben kendi hesabıma Ribentropun bir muhteşem gemi aslanı olduğunu, harp kararını Vatikanda Papaya bildirdiği gün bir isterik kadın gibi düşüp bayılmasından anlamıştım. İnşallah bu bayılmayı mahkeme karşısında bir kere daha tekrar edip bu büyük Nazi bir kere daha rezil olmaz.

Başta meşhur Doktor Şaht olmak üzere Nazi ekonomisi bilginlerinin mahkeme karşısında alacakları çehre de merak edilmeğe değer. Bunların ekonomi zeminindeki çalışmaları gerçekten büyük bir inkılâptı. Bu bilginler dünyada çok nadir bulunur bir madde olan altın yerine tedarik ve istihsali son derece kolay olan kurşunu ikame ediyorlar ve bütün iktisadî davaları onunla hallediyorlardı. Almanların harp esnasında muvaffakıyetle tatbik ve tecrübeye başladıkları bu usul, onların yeni nizamları muvaffak olsaydı bütün dünyanın usulü olacak ve milletler arasındaki alış verişlerde mübadele vasıtasının kurşun olduğu ilân edilecekti. O zaman Almanya Avrupa, Asya, Afrika ve belki de Amerika memleketlerinin birinden yiyecek, giyecek vesaireye dair bir büyük mal stoku istediği zaman mukabilinde süratli uçarkalelerle bir miktar kurşun gönderecek ve bu hizmet karşılığında bir de teşekkürü daima bekliyecekti.

* * *

Hulâsa nazi şefleri, dünyaya yapmak istedikleri büyük hizmeti bir türlü anlamağa yanaşmayan nankör insanlar karşısında arpacı kumruları gibi düşünüyorlar ve bekliyorlar. Bununla beraber âkibetlerinin, Hitlerinkini bilmeyiz fakat Mussolininkinden her halde daha iyi olacağına şüphe yoktur.

Karikatür

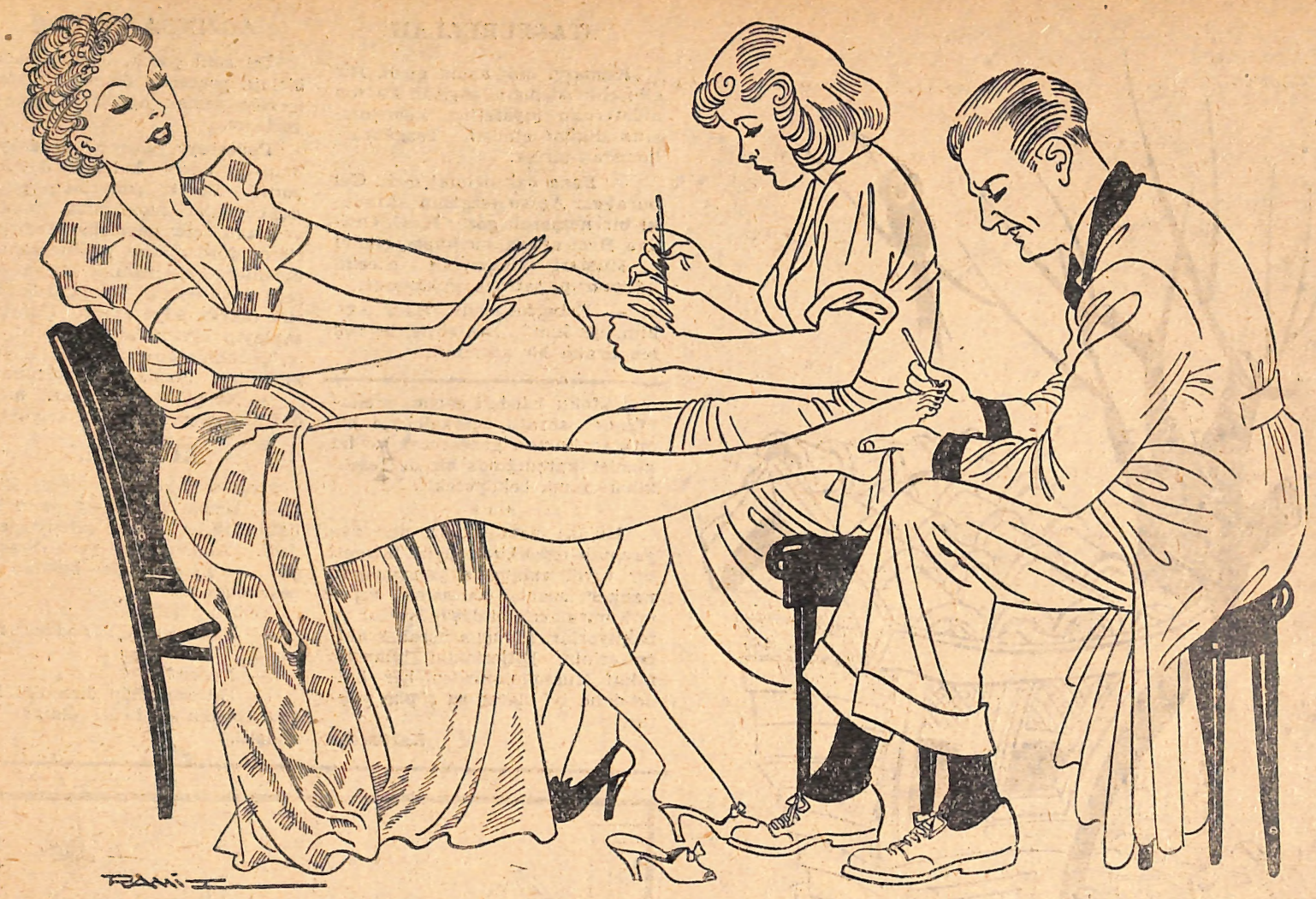

SİLAHLANMA YARIŞI...

Bayan — Aman çocuklar, tırnaklarımı iyi sivriltiniz... Kocamdan kışlık giyecekler istiyeceğim!..

UZUN SAÇ

— Ne iyi ettiniz de bu sütunu açtınız! Gelinler üstünde bir tesiri olmasa bile biz kaynanalar, içimizdekileri dökmek suretile biraz ferahlamak imkânını bulacağız.

Oğlum: "Evlenmek istiyorum!„ diye tutturdu mu tutturdu. Söz aramızda, İzmirde kısmet bekliyen bir hayli kız var. Ben de, sanki böyleleri başka tarafta yokmuş gibi, söylüyorum... Sözü uzatmıyayım; bu kısmet bekliyen kızların içinde bir ay, iki ay dolaşıp durdum; üzümün çöpü var, armudun sapı var diye hepsini inceden inceye gözden geçirdim, sağa sola sordum; nihayet bu boyu devrilesini bulup eve getirdim...

Sağlıkla getiremez olaydım! Geldiğindenberi bana nisbet olsun diye neler yapmıyor ki... Hepsini birer birer anlatsam, sizin sütuna, sayfaya değil, mecmuaya bile zor sığar! Şimdilik deryadan bir katre kabilinden yalnız bir tanesini anlatmakla kanaat edeceğim.

Gelinim, saçlarını uzatmakta inat ediyor! Saçlarımın seyrek olmasından mı, kısa olmasından mı, her nedense, uzun saçlar benim fevkalâde sinirlerime dokunur. Kendisine, kaç kere, üstü kapalı tarizlerde bulundum:

— Eskiden kadınlara "saçı uzun, aklı kısa!„ derlerdi de kızardık. Meğerse doğru imiş: Saçlarını kestirdikten sonra hepsi akıllanıverdi!

— Artık kadınların papağan gibi, tavus gibi renklerile, süslerile övünmek devri geçti... Bugünün insanları başın dışına değil, içine kıymet veriyor!

Ne dedimse vurdum duymazlığa geldi, aldırmadı... Nihayet geçen gün bıçak kemiğe dayandı:

— Kız, diye haykırdım, şu saçlarını kestir de biraz yüzün, gözün görünsün! Neredeyse kaldırım taşlarını süpüreceksin... Nedir sendeki bu saç uzatmak illeti?

Bizim gelin, eski soğukkanlılığile, bana cevap verdi:

— Ne yapayım? Siz kaynanasınız, dilinizi uzatıyorsunuz. Biz gelinler de dilimizi uzatamadığımız için saçlarımızı uzatıyoruz... Buna kızılır mı?..

Nasıl kızılmaz? Düşünün ki bizim gelinin saçları çift örgülüdür. Verdiği cevapla bana "çatal dili„ demiş olmuyor mu?..

İzmir: **Ba. Re.**

KUMAŞ DERDİ

Harbin sonu geldi de, yine buhran devamda;
Hayli gülünç sahneler geçiyor son dramda.

Yol verse de bir takım suiistimallere
Yalnız ekmek karnesi oldukça intizamda

Kumaş işi bir türlü nizamına girmedi,
Serilmişler. vâkıa boylu boyunca camda:

Camekândan onları çıkarmak kolay değil,
Zaloğlu Rüstem gibi kuvvet gerek adamda!

Mağaza camlarına pençe salan yiğitler
Üç metre İngilizle makamı ihtiramda...

Talihli memurlara Merinos kısmet oldu,
Ötekiler yan gözle ifadei meramda.

Entari devrine mi döneceğiz bilmem ki,
Yahut pijamayla mı gezeceğiz bayramda?

Kumaş buhranı böyle sürerse Çamdeviren,
Buluşuruz galiba hepimiz bir hamamda!

Çamdeviren

— Suratına ne çok kırmızı sürdün!..
— Zararı yok, Cumhuriyet bayramında her taraf kırmızı ile süslenecek!..

AJANSLARA GÖRE HİTLER BİR DEFA DAHA ÖLDÜ...

Zebani — Yine mi sen?.

Hitler — Afedersiniz, rahatsız ediyorum amma... Rivayete göre bu sonmuş!..

askerlik. Bunları bitirinceye kadar Suna onu bekler miydi acaba?..

Acabası, Recep ağası yok. Bekliyemiyeceği çabucak anlaşıldı. Sunanın anası, babası ölmüştü. Teyzesinin yanında oturuyordu. Bir an evvel evlenmesi lâzımdı. Tam da körpeliğini, piliçliğini yaşarken ve görenlerin gözünü çelerken bu işin olup bitmesi gerekiyordu.

Herifin biri çıktı. Aldı Sunayı, taktı koluna, çıktı Beyoğluna, geydirdi, kuşattı. Gitti, evlenme dairesindeki deftere de bir imza attı, yan geldi, yattı!.

Refet, kızın da kendisini sevdiğini biliyordu. Onun bu adamla içi yana yana evlendiğinin farkında idi. Ama, malûm ya, kızlar düğün evine ağlaya ağlaya da giderler. Nikâhtaki keramete erkeklerden çok inananlar da kadınlardır. Onun için Sunanın sevdasından Refete fayda olmadı.

Güzel kızı, kocasının kolunda, bir sinema yıldızı gibi bir gazinodan içeri girerken gördüğü zaman Refet az daha şarrk diye düşüp bayılacaktı. Düşüp bayılmadı ama arka arkaya sekiz kişiye çarptı. Sarhoş gibi kendisini apartımanına dar attı.

Kapıyı kapadığı zaman ne yapacağını bilmiyordu. Bir koltuğa çöktü. Ellerini kafasının içine (şey, pardon!,, kafasını ellerinin içine aldı. Acı acı düşünmeğe, zehir gibi sözler mırıldanmağa başladı:

— Ah Suna, sen bana bu işi yapacak mıydın?!. Hani verdiğin sözler?!. Nerede o yeşil gözler?.. Suna! Düştüm ben aşkın o zalim korkusuna!..

Bir an kendine geldi. Böyle acıklı bir gününde aklına şarkılar geldiği için kendi kendine öfkelendi. Fakat Suna elden gitmişti. Hayatının mânası kaybolmuş demekti. Bir şey yapması lâzımdı. Kendini öldürmeğe karar verdi.

— Zaten vasatî ömür elli seneyi geçmiyor!. dedi. Şimdi yirmi dört yaşındayım. Demek ki ömrümün yarısı geçmiş bile!. Bundan sonra da bir sürü didinme var. Daha fazla yaşayıp da ne olacak sanki? Sunasız yaşanır mı hiç?!.

Evet canına kıymağa karar verdi. Hattâ bir aralık:

Daha diploma almasına iki sene vardı. İki sene de staj yapacaktı. Etti mi dört?!.. Arkadan

Hikâye

Bir kazaya uğrama teşebbüsü

Yazan: ÇALAPALA

Başını ellerinin arasına almış, acı acı düşünüyor, zehir gibi sözler mırıldanıyordu. Genç bir adamdı. Ne meşhur aktör Minakyan devrini görmüş, hattâ ne de Karakaşı seyretmişti ama, o rahmetliler sağ olup da Refet'i bu halde görmüş olsalar parmak ısırır:

— Aşkolsun delikanlıya!.. Göroorsun, ne kıyak rol yapoor!.. derlerdi.

Halbuki zavallı Refet ne rol, ne de taklit yapıyordu. Hayatının bütün acılarını cılız vücudunda duyarak yanıyor ve (söz aramızda!) çok kötü şeyler düşünüyordu.

Bakın anlatayım!

Bir kızı seviyordu. Ama öyle her hangi bir kız değil... Her hangi bir kız için insan bu zamanda bu hallere düşer mi? Çok güzel, hem de çok iyi bir kız!.. Koyu yeşil gözleri, kalbe giren sözleri var. Bakışile âfet, vucudunun güzelliğile felâket, yaman bir kız!..

Suna onu deli divane etti. Fakat aklını zıvanasından çıkaran Suna değil, para oldu. Ne yapsın çocukcağız, daha Üniversitede talebe idi. Bir öğrenci için âşık olmaktan daha büyük felâket var mıdır?

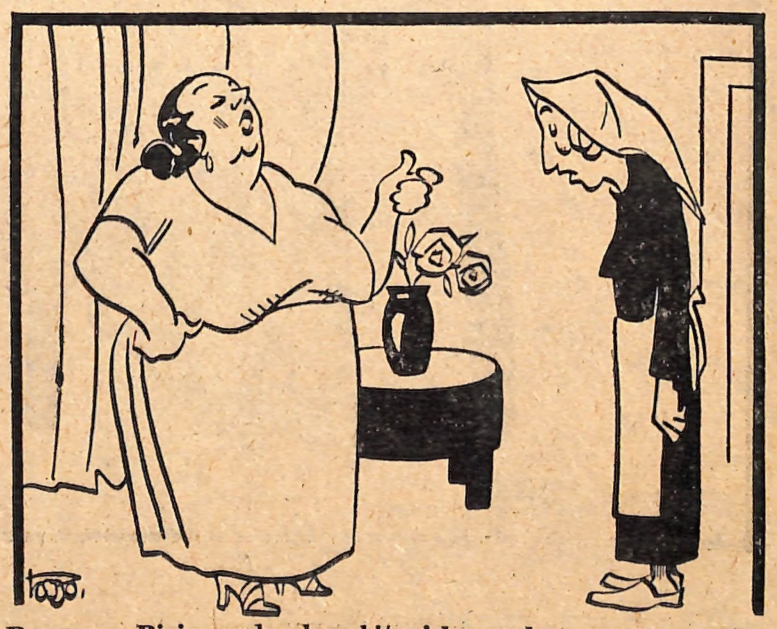

Bayan — Bizim evde olanı biteni komşulara yayıyormuşsun!

Hizmetçi — Yanlışınız var efendim... Olanı yaymıyorum, yalnız biteni yayıyorum!..

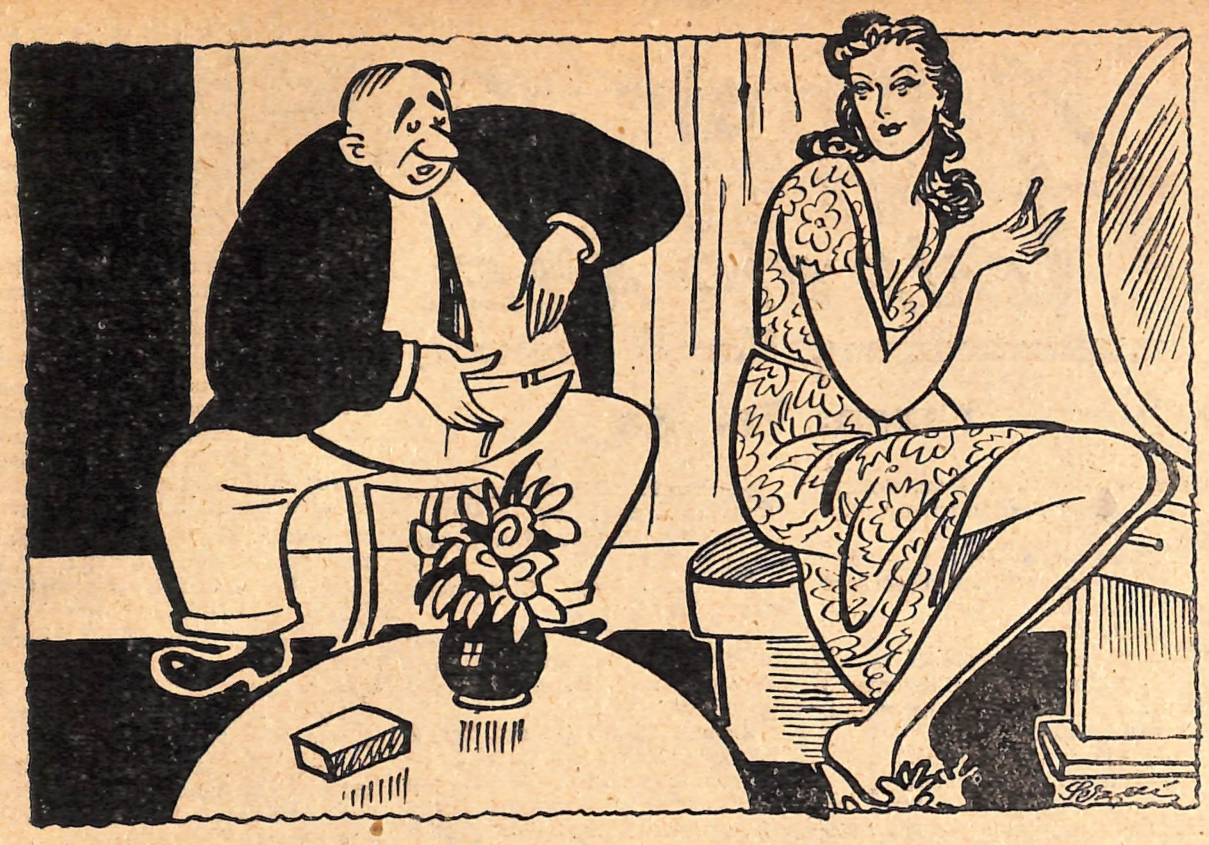

Bay — İşe atıldığım zaman sermaye olarak yalnız zekâmı ortaya koydum...
Bayan — Bu kadar az şeyle muvaffak olman tebrik edilecek bir şey doğrusu!..

— Bu işi bir an evvel yapmalıyım! Diye de söylendi. Nüfus sayımından evvel ölmüş bulunmalıyım. Sayımdan sonra ölüp de hesapları bozmamalı!.

Bunu düşündü ve gözleri yaşardı. Bu kadar incesini düşünen bir vatandaşın ölümüne acıdı. Ama yapacak iş kalmamıştı; çaresizdi bu ölüm!.

Birdenbire aklına geldi. Kendini nasıl öldürecekti? Ölümlerden ölüm beğenmek tuhafiyeci dükkânında kravat beğenmekten daha kolaymış... Çünkü çeşidi pek fazla değil. Havagazı musluğunu açıp zehirlenerek ölmeğe karar verdi. Ancak; iş yine sarpa sarıyordu. Gazetelerin intihar havadisleri yazmaları yasaktı. Halbuki onun son isteği Sunanın kendi ölümünü haber alması ve onun aşkı uğrunda öldüğünü bilmesi idi.

Şu halde işe biçimli bir kaza şekli vermek, rumizle de vakanın bir intihar olduğunu anlatmak lâzımdı. Üstelik polisin şundan bundan şüphelenip herkesi boş yere sorguya çekmesine de mâni olmak istiyordu. Gazetede güzel bir resmi çıkmamalı mıydı. Cenazesine çelenk getirilmesini istemediğini yazmadan olur muydu?.

Bütün bunları akıl etti!.

Oturduğu yerde bir tane emniyet müdürlüğüne, bir tane de Savcılığa mektup yazdı:

"Canımdan çok sevdiğim Sunamı eller alınca kendi kendime düşündüm. Dedim ki, Refet!. Sen Sunayı niçin seviyordun?. Onu mesut etmek için değil mi?. İşte o kendisini senden çok mesut edecek bir adamla evlendi. Senin için bundan büyük bahtiyarlık olamaz. Haydi, gül, eğlen, neşelen!.. Hemen eve geldim. Bir şişe vermut açtım. Bir solukta bütün şişeyi içtim. Sonra canım üstüne bir de kahve içmek istedi. Kahveyi pişirdim. Ocağın karşısında oturup, ev halile kahvemi içtim. Fakat, aksilik bu ya!.. O neşe içinde havagazı musluğunu açık bırak mışım... Mutfağın kapısı, penceresi de sımsıkı kapalı. Yavaş yavaş mutfak gazla dolmuş. Bana bir uykudur çöktü. Böylece bir kazaya kurban gittim. Ölümümde kimsenin sun'u taksiri yoktur. Cebimdeki üç buçuk liranın saygısızlarla mücadele kurumuna verilmesini, cenazeme çelenk yollanmamasını rica ederim.,,

İmzasını attı. Büyük bir dertten kurtulmuş gibi derin bir nefes aldı. Sonra ayni mektuptan bir örnek de gazetelerden birine yazmayı düşündü. Onu da yazdı. Mektubun içine güzel bir fotoğrafını koymayı da ihmal etmedi. Mektupları zarfladı. Cebine koyup sokağa çıktı. Onları postaya verdi. Sonra köşedeki bakkaldan bir şişe vermut alıp eve döndü. Tıpkı mektuplarına yazdığı gibi, mutfağa girdi. Kapıyı, pencereyi sımsıkı kapadı. Vermut şişesini bir nefeste son damlasına kadar içti. Havagazı musluğunu da güç halle açabildi ve yere yuvarlandı.

* * *

— Tak! tak! tak! tak!..

Kafasına kızgın balyozlarla vuruyorlardı.

— Yazık!. Tabiî ölümümle ölmeyip kendi canıma kendim kıydığım için cehenneme düşmüşüm! diye söylendi. Biraz sonra işkence sona erdi. Etrafında bir sürü ruh fır dönüp dans ediyorlardı. O da bu dönen ruhların arasına katılıp dansa başladı. Bir yandan da konuşuyorlardı.

— Yahu burası ne güzel, ne eğlenceli yermiş böyle?.

— Öyledir. Cennet buranın yanında beş para etmez!..

— Mussolini nerede kuzum?.

— Yarısı cennete, yarısı cehennemde.

— Nasıl şey bu böyle?

— Ölüler buraya gelince yargılanır. Kendisinden evvel ölmüş olanların şahitliğine göre ya cehenneme, yahut da cennete gider. Mussolini gelince eski faşist ölüler şeflerinin cehenneme gitmesini, antifaşist ölüler de cennete gitmesini istediler. Çaresiz ikiye bölündü. Çok ıztırap çekiyor zavallı!.. Âdeta dünyada yaşıyor gibi bir şey!..

— Ya Hitler nerede?

— Buraya gelmedi.

— Acaba cennette mi?

— Hayır orada da yok!.

— Tuhaf şey dünyada da izi kayboldu. Acaba nerede?

— Belki Âraf'a gitmiştir.

— Tak! tak! tak! tak!..

Bu sefer buzdan balyozlarla kafasına vurmağa başladılar. Bir ses:

— Refet! Refet!..

Diye sesleniyordu. Sesi tanıdı. Fakülte arkadaşlarından Muhsin... Ayni zamanda gazetecilik yapan Muhsin cehennemde ne arıyordu?

— Sen de mi öldün Muhsin?

Diye sordu.

— Kardeşim kendine gel!. Ne ben öldüm, ne de sen öldün!.. Sarhoş olmuşsun... Ne vardı bu kadar içecek?..

Yavaş yavaş gözlerini açtı.

Muhsini gördü. Ne nuranî bir yüz!..

— Yoksa sen cennette misin?

— Saçmalama kuzum!. Ne cenneti, ne cehennemi?.. Mutfaktayız, mutfakta!..

— Hangi mutfakta?

— Senin mutfakta?

Refet başını kaldırıp etrafına bakındı. Sahiden mutfakta idi.

— Ben ölmedim mi?.

— Ölsen konuşabilir misin?.

— Peki, sen nereden girdin buraya?.

— Gazeteye gelen mektuplara bakarken zarflardan birinin üstünde senin yazını görüp tanıdım. Merak ettim, açtım. İntihar ettiğini öğrenince bütün gazetecileri atlatmak için hemen buraya koştum.

— Demek ben dündenberi burada yatıyorum?!.

— Öyle olacak.

— Desene herkese kepaze oldum.

— Neye?. Mektubu benden başka kimse görmedi.

— Emniyet Müdürlüğile Savcılığa da birer mektup yazmıştım.

— Onlar lâzım gelen makamlara havale edilinceye kadar daha bir kaç gün geçer. Gider, mektubunu geri alırız. Ben yaparım bu işi!.

— Eksik olma kardeşim!.. Peki ama ben nasıl oldu da ölmedim. İnsan yirmi dört saat havagazı teneffüs eder de ölmez mi?.

— Musluğu açtın mı idi?

— Açtım ya!. İşte bak!.

Musluk hakikaten açık duruyordu. Ve yirmi dört saat içinde mutfağa bir damla bile havagazı girmemişti.

A... Afedersiniz. Ben Refetin İstanbulda oturduğunu söylemeği unuttum galiba!. **Çalapala**

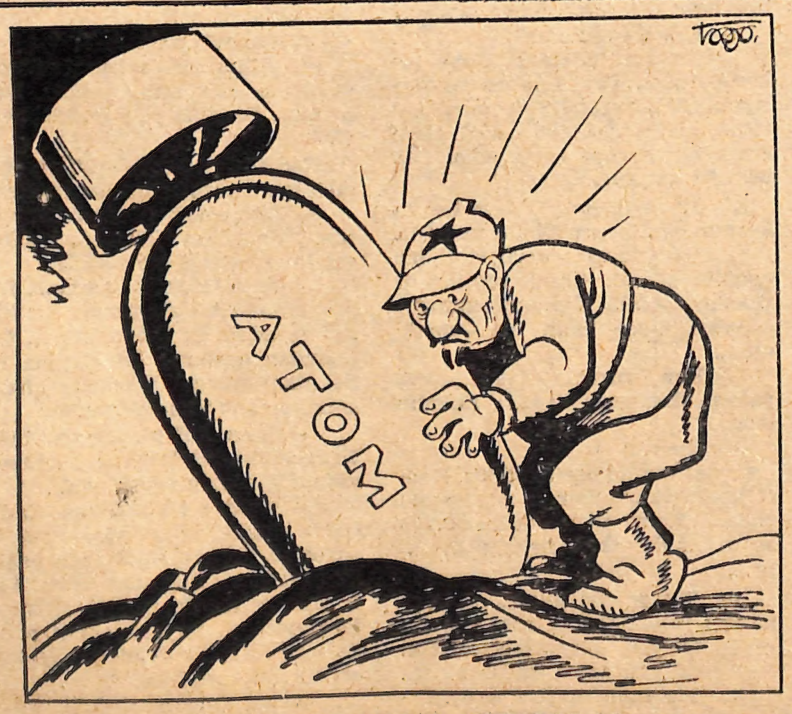

RUSLAR DA ATOM ARIYORLAR:
— O beni bulmadan ben onu bulmalıyım!

Acaip Bir Aile..

Komik Roman

Yazan: Ta. Ka

— Sonra tersi dönmüş... Bostanların arasında "bir eyyam,, dolaşmış. Nihayet bir yol bulup canını evvelâ Beyoğluna, bilâhare de bizim eve atmış. "Cesaretimi ve şerefimi kaybettim,, diyerek başını yumrukladı.

Habibe sordu:

— Cesaretini anladım ama, şerefi neye karıştırıyor?

— Tabiî... kızı bırakıp kaçtı ya...

— Bunun neresi tabiî?

— Yani, kızı ağyare bıraktı. Şeref meselesi. "Ben bir daha onun yüzüne bakamam... Kalbim paralandı,, diyor.

— Dur bakalım! Kadıncağız, kendisini bırakıp kaçtığı için öfkelendi mi, sevindi mi?

— Aman, bu cihet benim aklıma gelmemişti. Sevinmesi ihtimali de mi var demek?

— Zannaderim. Değil mi Kadri?.

— Haklısın karıcığım.

Cemal, başını yumrukladı:

— Vay kafa! Vay kafa! Ben bunu neden düşünemedim? Ev pilici..

— Artık ev pilici sinirime dokunuyor. Bunun adı yok mu?

— Var. Ben de asıl onu söyliyeceğim. Size pek yabancı olmasa gerek. Adı (Nadire). Senin meslekdaşlarından birisile evli imiş.

— Bunu kim söyledi?

— İhsan!.

— Haltetmiş.. Dur bakalım.. Nadire mi dedin?.. Hay Allah sizin müstahakkınızı versin. Anladın mı karıcığım? Bizim Velinin başına belâ olan sürtük. Şimdi canım sıkıldı. Birader evlenmek falan yok. Kendisini bizim Ve iye kız oğlan kız gibi yutturmak istiyen aşifte.. Bunda muvaffak olamayınca tazminat davası açmıştı. Tatavla taraflarında meşhurmuş. Beyaz Nadire derlermiş. Ev pilici ha!... İhsan bu kafayla Sultaniyi nasıl bitirdi! Kendisine se lâm söyle... Ben de onun yerinde olsam kaçardım. Hikâye parlak! Bunun şerefine ben de size bir (mayonez) yedireceğim!

— Ne yedireceksin? Ne yedireceksin?

— Mayonez!

★

Bu evde en korkunç havadis Kadrinin yeni bir yemek reçetesile gelmesidir. Meslek icabı, sefarethanelere, klüplere, büyük düğünlere, resmî ziyafetlere gider.. Orada gördüğü bir yemeği, bir salatayı, bir kızartmayı evde yapmak isterdi.

Bazan içine koyulacak şeyleri şaşırdığından, bazan - eğer tarifi yazmışsa - birinin yerine mecburen başka bir şey - meselâ: Karnıbaharın yerine lâhana, konyağın yerine rakı, yabaniördek eti yerine tavuk - kullandığından ve en ziyade gerek karısı ve gerek arkadaşları için bu çeşninin yeni ve alışılmamış olmasından, tecrübe muvaffakıyetsizlikle neticelenirdi. Kadrinin böyle hususî muvaffakıyetsizlikler karşısında alaya alınmağa tahammülü yoktu. O zaman karı koca mutlak kavga ederlerdi.

Cemal, komik hikâyesinin demindenberi arkadaşının üzerinde niçin istediği tesiri yapamadığını nihayet anlamıştı. Habibeye gelince: Kadrinin, getirdiği yumurtalar için: "Onlar lâzım, dokunma!,, demesinden zaten şüpheliydi.

Yavaş bir sesle:

— Yarın yaparsın kocacığım! diye yalvardı.

Cemal de:

— Yarın arkadaş! dedi.

— Yarın olmaz. Uyuyamam.. Şuradan bana, lûtfen karıcığım, bir tas veriniz.

— Ayran mı yapılacak?

— Siz bir tas veriniz...

— Yarın yapalım... Yarın tas veririm. Bak Cemal de yarın diyor. Gündüz gözü ile daha iyi olur.

— Tas dedim. Buzlu rakı var. Mayonezli patates salatası yapacağım.

— Neyli patates?

— Mayonezli.

— Sen bunu nerede gördün?

— Japon sefarethanesinde.

Salata sözü ile muarızları biraz ferahlamışlardı. Habibe bir tas getirdi. Kadri, çatalların içinden en irisini seçti. Üç yumurtanın yalnız sarılarını tasa aldı. Başladı çarpmağa... Ve bir taraftan da konuşuyordu:

— Sefarethane tercümanı, pek zeki, terbiyeli bir insan. Meraklandığımı, fıkır fıkır kaynadığımı görünce mayonezin tarifini verdi. Yumurtanın yalnız sarısı olurmuş. Beyazı icap etmezmiş.

— Sonra?

— Sonrasını görürsünüz.. Şimdi alay ediyorsun ama, sen parmaklarını yiyeceksin. Gelecek hafta buraya koşup "Ben mayonez isterim!,, diye yalvaracaksın.

— Çabuk olur mu?

— Orasını bilmem.. Daha erken vakit!... Yavaş yavaş mezelerimizi hazırlarız. Soframızı kurarız... Karıcığım udu alır. Hani senin bir şarkın vardı. Onu hep beraber geçeriz.

— İyi öyle ise... Lâkin benim karnım aç... Biraz elini çabuk tut.

Kadri yumurta sarılarını bir müddet döğdü. Sonra zeytinyağı şişesini istedi. Karısına emniyet edemediğinden bunu da Cemale verdi.

— Ben vururken, sen yavaş yavaş damlatacaksın... Anladın mı?

— Kolay!

Cemal bir damla damlattı. Kadri yumurtaları vurdu, bir damla daha... Kadri yine vurdu. Neden sonra bir damlacık zeytinyağı daha....

— Oluyor maşallah... Sefaret kâtibi: "Dondurmak zordur,, dediydi. Oluyor. Biraz fazlaca dök. Cemal yüz gram kadar akıttı.

— Dur yahu! Berbat ettin. Yeter, hoyrat adam... Eyvah!.

— Kabahat senin... Dök dedin. Pekâlâ! İşte az koyacağım.

— Bırak... Elin kırılsın. Ben şimdi bunu nasıl tutturacağım.... Ağda gibi olacaktı. Bal sarısı.. Ağda gibi.

— Kolayı var. Biraz ateşe gösterelim.

— Rica ederim... Siz fakülteye gidin de icra kanununu biraz ateşe gösterin... Pişerse belki bir işe yarar.

Cemal, İhsan, Maksut, üçü de hukuka gidiyorlardı. Kadrinin senelerdir ödetemediği bir alacağı vardı. İşi inada bindirmiş, icra dairelerinde alacağı kadar para sarfetmişti. Hukukçular canını sıkarlarsa icra ve iflâs kanununa atıp tutmak suretile onlardan intikam alıyordu.

Yumurtayı on dakika çarptı. Başını sallayarak yeleğini çıkardı. On dakika daha vurdu. Üç yumurta sarısı, birdenbire boşaltıldığı için zeytinyağını hazmedemiyordu.

Kadri somurtmuştu. Bir müddet daha uğraştı. Karısının yüzüne de, Cemalin yüzüne de bakmıyor, baksa da, ikisi birleşmiş kendisine bir fenalık edeceklermiş gibi şüpheli bakışlarla gözetliyordu.

Alnında ilk ter damlası görünce içini çekti ve birdenbire:

— Karı yumurta! diye gürledi.

— Efendim?.

— Efendiler götürsün! Bir yumurta ver.

— Al.

— Yahu! Ben bunu şöylece ne yapayım. Kır... Sarısını ayır. Sarısını....

— Lâhavle velâ...

— Bilirsiniz ki ben bedduayı sevmem. Evimde beddua istemem.... Beddua uğursuzluk getirir.

Cemal, fırtınayı üstüne çekmek için kahramanca araya girdi:

— Yengeme beyhude çıkışıyorsun. Bir kere "lâhavle,, beddua sayılmaz. Güzel bir sözdür.

— İsterseniz şiir yapınız... Bütün lâhavleler sizin olsun. Siz lûtfen şuradan bir limon alınız. Ortasından kesiniz.. Şuna tane tane damlatınız. Hepsini birden sıkmamanızı rica ederim.

— Orası kolay!. Başüstüne!.. Yengeciğim, Bıçak lûtfet... Limon nerede? Limon iktiza etti...

Bu sözlere hiddetlenen Kadri, tasın içinde kocaman çatalla anaforlar vücude getirmeğe başladı. Şıkırtı bir kaç misli arttı. Artı ama netice değişmedi. Yumurta cıvıdıkça cıvıyor, şakırtı arttığı için küçük damlalar halinde etrafa bile saçılıyordu.

Cemal, limon çekirdeklerini ayıklamak için biraz gecikmişti. Kadri homurdandı:

— Neredesin avukat bey?

— Buradayım efendim. Çekirdek meselesi..

— Çekirdeği siz bana bırakın da lûtfen damlatın..

— Hayhay! Damlatıyorum!

Limon damlası düşer düşmez, Acaip bir kimya hâdisesi vuku buldu. Zeytinyağı, yumurtadan büsbütün ayrıldı.

Kadri, tasın içinde bir şey kaçıyormuş da onu mutlaka tutması lâzımmış gib, çatalla pertav etti. Etrafında bulunanların istemedikleri, alay ettikleri bir iş yaparken meydana çıkan asabiyeti artık gemi azıya almıştı. Yumurta zifosları Cemalin üstüne fırladı. Cemal terbiyeli terbiyeli geriledi. Kadri asabileşirken Habibe de aynı şeye hazırlanıyor, hattâ kıvamı geldiğinden kendisini zorlukla zaptedebiliyordu. Nihayet:

— Çocuğun üstünü berbat ettin! diye başladı.

— Hangi çocuğun? Limon sıkınız... Sıkınız yahu! Tamam elverir. Çocuğun üzeri değil, ev berbat olsa... Ben bunu yapacağım...

— Bir faydası olmaz ki... Buz eridi.... Şişe ısındı. Yemekler yenmez hale geldi. Sofraya sinekler konuyor.

Cemal, bir kere daha araya girdi:

— Biz sabırlı olalım yenge..... Bu her halde iyi bir şeydir.

— Limon... Damlatınız.. Damlatınız... Sizi, yeni bir şeye alıştırmak ne müşkül. Yobaz herifler! Mustafa Kemal de şapkayı hocalara böyle zor kabul ettirdi. Limon!

— Burada... Sıkayım mı?

— Sık... Yavaş... Yavaş. dedim... Mayonezimi mahvettiniz. Mahvoldu canım mayonez - çatalı sallarken bütün vücudu da sarsılmağa, hoplamağa başlamıştı

— Limon sık demedim. İnadınıza mı yapıyorsunuz? Sıkma... Sıkma... Cıvıdı... Hay Allah kahretsin.

— Beddua istemiyoruz. Şunu bırakacak mısın?..

Habibenin sesi pek katileşmişti.

— Bırak Kadri! diye çınladı.

— Bırakmam...

— Bırak içime fenalıklar geliyor. Tıkanacağım. Sinirime dokunuyorsun. Dur, sallanma! Aman komşular buna ne oldu! Bırak, şimdi başımı alır giderim.

Cemal boş bulunarak yangına körükle koştu:

— Kadri, birader! Sen bunu "Japon sefarethanesinde gördüm,, diyorsun. Çinliler yumurtayı kokutmadan yemezlermiş. Belki Japonlar da öyledir.

— Ne dedin? Bu ne demek?

— Yani belki kokmuş yumurtanın sarısı ile, Norveçin halis morina balıkyağile yapılacaktı. Bir kere reçeteye bakıver. Limon yerine sirke olmasın!

Kadri bu "hakaret,, üzerine katıldı kaldı. Fırsat kollayan Habibe, tası almak istedi. Kadri bu ümitsiz inattan zaten usanmıştı. Galiba böyle bir hareket bekliyordu. Cemalin alayı da üstüne eklenince demindenberi münasip fırsat kolladığı işi yaptı. Elindekileri olduğu gibi bahçeye fırlattı:

— İşte gönlünüz oldu mu? Allah belânızı versin...

— Arkası var —

Yavrunuzun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

Fosfatin Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kuvvetli bebek gıdasını biniminilere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı: SALİH NECATİ

TÜRK MEŞHURLARI

Her ayın birinde 32 sayfalık bir fasikül neşredilmek suretile 12 fasikülde tamamlanacak olan bu eseri ihmal etmeden toplayınız, ve eksik fasiküllerinizi bayiinizden tedarik ediniz. İlerde kütüphanenizin en kıymetli eseri olacaktır. Her fasikülün fiatı 50 kuruş

(Türk Meşhurları) Ansiklopedisinin cilt kapakları piyasaya çıktı. Türk istilinde nefis bir şekilde süslenmiş olan bu cilt kapaklarını bütün bayilerimizden veyahut Yedigün idarehanesinden tedarik edebilirsiniz.

Fiatı 2 liradır.

BİR PUDRA
tecrübesi önünde
10.000
KADININ
HAYRETİ

Daha genç ve daha sevimli görünebileceğinize
Kat'i DELİLİ

Pudracılıkda şayanı hayret son bir keşif.. İpekli bir elekten geçirilen en ince bir pudra ile karıştırılmış cildi güzelleştiren, ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren bir unsur... Donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renklerile süsler. Bundan maada, pudra iki misli fazla müddet sabit kalır. Bu kıymetli unsur (Krema köpüğü) nami altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon pudrasında bulunmaktadır..

BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız.

CİDDEN MUHİM Bir TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden daha güzel daha taze ve daha cazip görünmezse Tokalon pudrasına verdiğiniz para iade olunacaktır.

Tokalon pudrasının Pariste çok fazla rağbet bulan 8 yeni rengi vardır.

Büyük
KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

SAN FRANSİSKODA NELER GÖRDÜM?

AHMET EMİN YALMAN'ın bu yeni seyahatnamesi; bize yeni yeni ufuklar gösteren, ayni zamanda San Fransisko konferansının içyüzünü ve neticesini anlatan bir eserdir. Hoş ve eğlenceli tarafları çoktur. Baştan sonuna kadar zevkle okunacak bir seyahat kitabıdır. İçindeki malûmatın büyük kısmı hiç gazetede çıkmamıştır. Çıkanlar da posta zorlukları dolayısile sırasız, karma karışık neşredilmiştir. Bu itibarla (San Fransiskoda Neler Gördüm?) eseri; yeni dünyanın temelini kurma teşebbüsü hakkında ilk toplu haberleri veren bir seyahatnamedir.

HER KİTAPÇIDAN ARAYINIZ. Fiyatı: 180 kuruştur.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

Yazan: Rakım Çolapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Bayilerden ve kitapçılardan isteyiniz. 100 kuruş.

HÜKÜMDARLAR

Yaşamakta olan dünya krallarının hususi hayatları, saraylarının iç yüzü, entirikalarla dolu olan maceraları üstat Hüseyin Cahit tarafından tercüme edilmiştir. Bu eser iki ciltten ibarettir. Her cilt sekiz kralın hususi hayatına tahsis edilmiştir. Her hangi bir romandan daha cazip ve eğlencelidir.

125 kuruş.

Dr. Hafız Cemal

LOKMAN HEKİM

Divanyolu No. 104

İDARESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: SEDATa S.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

TOMBUL TEYZE CUMHURİYET BAYRAMINA HAZIRLANIYOR:

Tombul Teyze — Herif, bak bütün millet eğleniyor... Eğer bu Cumhuriyet bayramında sen de beni eğlendirmezsen, Ben bayrakları açıp seni donatacağım!..

T. POSTASI

Çanakkale: Salim Cankorur:

S — Tombul Teyzem, şayet dünyadaki bütün kadınlar sizin gibi olsalardı erkeklerin hali ne olurdu?

C — Belki gözleri doyardı da başkalarına bakmağa halleri kalmazdı.

Karadeniz Ereğli: M. Yüken:

S — Tombul Teyze haftada bir defa ay gibi yüzü ile gözüküp kayboluyor. Acaba bol bol istifade için ne yapmalıyız?

C — Yakında yeni almübü çıkıyor. Bir tane alır, doya doya seyredersiniz.

Geyikli: Abdullah Ayverdi:

S — 21 Ekim pazar sayım günü evlerimizde kapalı kaldık. Çocuklarımızı aldatmak ve bizleri de eğlendirmek için sayın radyo idaremiz size programlarında niçin bir yer vermedi?

C — Radyomuzun davul zurnaları içinde benim ve sivrisinek kocamın sesini kim duyar ki!